

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121210634
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7121210634.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a sudcov JUDr. Igora Ragana a JUDr. Júliusa Tótha v spore žalobcu: ERFOLG s.r.o., Hlavná 686/114, 077 01 Kráľovský Chlmec, IČO: 36 608 441, zastúpený: Hronček & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, Kálov 1, 010 01 Žilina, IČO: 47 248 327, proti žalovaným: 1. JAREK TOPTRANS s.r.o., Stavbárov 1278, 071 01 Michalovce, IČO: 50 585 975, X. F. F., Z.. XX.X.XXXX, I. XXX, XXX XX B., X. K. G., Z.. XX.XX.XXXX, V. XXX, XXX XX Q., X. M. K., Z.. XX.XX.XXXX, XXX XX X. Z. E. Č.. XXX, X. F. U., Z.. XX.XX.XXXX, P. O. XX, XXX XX F., X. L. A., Z.. XX.X.XXXX, XXX XX E. Č.. XXX, X. T. Š., Z.. X.X.XXXX, P. O. XX, XXX XX F., X. L. V., Z.. XX.X.XXXX, P. O. XX, XXX XX F., X. A. P., Z.. X.X.XXXX, X..H.. O. XX/X, XXX XX V. A., žalovaní v 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9. rade zastúpení: JUDr. Peter Krafčík, advokát, Štefánikova 4, 071 01 Michalovce, XX. L. Q., Z.. XX.X.XXXX, D. A. XXXX/X, XXX XX F., zastúpený: Mgr. Anna Horváthová, advokátka, Štefánikova 4, 071 01 Michalovce, IČO: 53 027 272, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 30Cb/90/2021-226 zo dňa 22. decembra 2021, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie Okresného súdu Košice I č.k. 30Cb/90/2021-226 zo dňa 22. decembra 2021.

II. Žalovaným v 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9. a 10. rade priznáva proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol takto:

I. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

II. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

III. Žalobcu zaväzuje zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 33,00 na účet Okresného súdu Košice I do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Súd prvej inštancie toto uznesenie odôvodnil tým, že žalobca v tomto konaní navrhol, aby súd uložil všetkým desiatim žalovaným povinnosť ukončiť užívanie databázy obchodných partnerov žalobcu ako obchodného tajomstva žalobcu a zároveň im zakázal kontaktovať, oslovovať alebo inak používať údaje z databázy obchodných partnerov žalobcu. Ďalej žalobca navrhol, aby súd uložil všetkým desiatim žalovaným povinnosť zdržať sa uzatvárania obchodnoprávnych vzťahov, zmlúv a obchodov, ktorých predmetom je preprava tovaru s obchodnými partnermi žalobcu: Logwise Transport B.V., Shannonweg 15, 3197Lg Botlek Rotterdam, Holandsko, - JCL Logistics Benelux B.V., Everdenberg 14, 4902 TT, Oosterhout, Holandsko, - Team For Logistics B.V., Lireweg 114, 2153 PH Nieuw Vennepe, Holandsko, - ARTHUR WELTER TRANSPORTS Sarl, 9 rue Nicolas Brosius, SA Am Bann · L-3372 Leudelange,

Luxembursko, - Roira Forwarding B.V., Verhuellweg 5, 6984 AA Doesburg, Holandsko, - Kuehne + Nagel NV, Mechelsesteenweg 4, 1910, Kampenhout, Holandsko, - Hagens Fjerde A/S, Hagensvej 13, 9530 Storving, Dánsko.

3. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že je právnickou osobou založenou v roku 2006 a podniká najmä vo vnútroštátnej a medzinárodnej cestnej preprave, skladovaní a zastupovaní v colnom konaní. Počas svojej dlhoročnej existencie si žalobca na slovenskom aj zahraničnom trhu vybudoval pevné postavenie ako partner poskytujúci služby v oblasti zabezpečovania prepravy tovaru, vybudoval si spoľahlivé meno a širokú databázu svojich spokojných klientov. Na budovanie tejto databázy klientov a na tvorbe cenovej politiky žalobcu sa podieľali aj bývalí zamestnanci žalobcu a to žalovaní v 2. až 10. rade. So žalovanými v 2. až 10. rade žalobca uzatváral pracovné zmluvy v znení ich dodatkov a žalovaní v 2. až 10. rade vykonávali pre žalobcu druh práce - administratívny pracovník v nákladnej doprave. Predmetom činnosti žalovaných bolo sprostredkovanie prepravných zmlúv, získavanie kontaktov a informácií nutných k vlastnej činnosti žalobcu a činnosti obchodných partnerov žalobcu, chrániť obchodné záujmy žalobcu, uzatváranie špedičných zmlúv, vyhľadávanie nových obchodných partnerov, telefonické kontaktovanie nových a existujúcich partnerov, zachovávanie obchodného tajomstva žalobcu, zachovávanie mlčanlivosti, pričom všetky tieto činnosti vykonávali len pre žalobcu ako zamestnávateľa a nevykonávali ich pre tretie osoby v rámci rovnakej oblasti podnikania.

4. Žalobca ďalej uviedol, že ako zamestnávateľ žalovaných v 2. až 10. rade, nikdy im nedal súhlas, aby pre tretie osoby sprístupnili obchodné tajomstvo žalobcu, ktoré žalovaní získali počas výkonu práce u žalobcu. Všetci žalovaní v 2. až 10. rade boli oboznámení s interným dokumentom žalobcu označeným ako povinnosti zamestnancov SM-01, ktorý opisuje ich pracovnú náplň a z tohto dokumentu vyplýva, že sú povinní byť lojálni k žalobcovi, poznať svojich pridelených klientov a vykonávať činnosť tak aby hájili dobré meno žalobcu. Všetci žalovaní mali prístup do databázy klientov žalobcu a to výlučne za účelom plnenia si svojich pracovných povinností voči žalobcovi ako zamestnávateľovi. Táto databáza obsahovala okrem zoznamu klientov aj smery prepráv tovaru, ceny prepráv tovaru, miesta nakládok a vykládok tovaru a ďalšie údaje.

5. Žalobca ďalej uviedol, že postupne bol ukončený pracovný pomer s jednotlivými žalovanými a to s F.Á. F. bol ukončený dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 3.2.2020 na žiadosť X.. F.. Pracovný pomer s p. K. G. bol ukončený uplynutím výpovednej doby, nakoľko X.. G. dňa 28.2.2020 doručil žalobcovi výpoveď z pracovného pomeru. Pracovný pomer s X.. M. K. bol ukončený dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 3.2.2020 na žiadosť p. K.. Pracovný pomer s p. F. U. bol ukončený dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 31.1.2020 na žiadosť p. U.. Pracovný pomer p. E. V. bol ukončený uplynutím výpovednej doby, nakoľko p. V. dňa 14.2.2020 doručil žalobcovi výpoveď z pracovného pomeru. Pracovný pomer s p. L. A. bol ukončený dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 17.2.2020 na žiadosť p. A.. Pracovný pomer s p. T. Š. bol ukončený dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 23.8.2019 na žiadosť p. Š.. Pracovný pomer s p. A. P. bol ukončený dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 17.2.2020 na žiadosť p. P.. Pracovný pomer s p. L. Q. bol ukončený dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 30.4.2021 na žiadosť p. Q..

6. Žalobca ďalej uviedol, že už počas trvania pracovného pomeru a počas plynutia výpovedných lehôt nadobudol presvedčenie, že žalovaní v 2. až 10. rade plánujú v budúcnosti vykonávať pracovnú činnosť v rovnakom predmete podnikania pre tretiu osobu. V poslednom období, krátko pred skončením pracovných pomerov došlo k zmene správania týchto žalovaných, ukončili pracovný pomer so žalobcom a to v krátkom časovom rozostupe. Išlo o ich spoločný, resp. vzájomne koordinovaný dohodnutý postup. Následne žalovaní v 2. rade a žalovaný v 3. rade začali pracovať pre konkurenčnú spoločnosť a to pre žalovaného v 1. rade. Žalobca zistil, že aj ostatní žalovaní nastúpili do pracovného pomeru u žalovaného v 1. rade. To, že žalovaní nastúpili do pracovného pomeru ku konkurenčnej spoločnosti by nebol problém, ale problém je v tom, že žalovaní v 2. až 10. rade porušili svoju zmluvnú povinnosť v tom, že využívajú obchodné tajomstvo žalobcu, ktoré získali v pracovnom pomere u žalobcu pre túto konkurenčnú spoločnosť, teda pre žalovaného v 1. rade, u ktorého sú v pracovnom pomere. Toto obchodné tajomstvo žalobcu je dôverné a žalovaní týmto konaním spôsobujú žalobcovi škodu. Žalobca poukázal v tejto súvislosti na to, že všetci žalovaní v 2. až 10. rade od svojho nástupu do pracovného pomeru žalovaného v 1. rade využívajú informácie, ktoré tvoria obchodné tajomstvo žalobcu. Žalobca uviedol, že v pracovných zmluvách, ktoré mal uzatvorené so žalovaným v 2. až 10. rade v čl. IV. bod 5. sa každý z nich ako pracovník zaviazal, že po skončení pracovného pomeru 6 mesiacov a počas

trvania pracovného pomeru u žalobcu nebude pracovať ani podnikateľ v oblasti špedície, zasielateľstva a dopravy. Pracovník je povinný zachovávať obchodné tajomstvo vo všetkých obchodoch, s ktorými sa vo firme žalobcu počas svojej práce priamo, či nepriamo stretol, je povinný zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, ktoré sa dozvedel pri výkone svojho zamestnania a nesmie ich oznamovať alebo inak sprístupniť tretím osobám. Žalobca uviedol, že žalovaní tieto jednotlivé ustanovenia pracovných zmlúv porušujú aj v súčasnosti a to napriek tomu, že žalobca ich upozornil, aj samotného žalovaného v 1. rade upozornil, že porušujú ustanovenia pracovnej zmluvy a porušujú obchodné tajomstvo žalobcu. Napriek tomuto písomnému upozorneniu všetci žalovaní po skončení pracovného pomeru u žalobcu vykonávajú činnosť, ktorá hrubo porušuje ich povinnosť zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedeli v pracovnom pomere u žalobcu, čím porušujú žalobcovi obchodné tajomstvo. Všetci žalovaní v 2. až 10. rade vykonávajú u žalovaného v 1. rade ako konkurenčnej obchodnej spoločnosti rovnakú činnosť ako vykonávali u žalobcu a žalovaný v 1. rade má v predmete svojej činnosti taktiež taký druh podnikateľskej činnosti ako má žalobca, teda vnútroštátnu a zahraničnú nákladnú prepravu.

7. Žalobca uviedol, že o tom, že žalovaní porušujú obchodné tajomstvo žalobcu svedčí to, že jednotliví klienti žalobcu to oznámili žalobcovi. Napr. aj klient žalobcu spoločnosť LOGWISE B.V. zasielal objednávky prepravy z Rakúska a Holandska, pričom práve p. F. bol u žalobcu kontaktnou osobou pre spol. LOGWISE B.V. Následne spol. LOGWISE B.V. prestala žalobcovi zasielať objednávky na prepravy tovaru z dôvodu, že p. F. ponúka prepravy v mene žalovaného v 1. rade na rovnaké trasy aké objednávala spol. LOGWISE B.V. u žalobcu. Žalovaný v 1. rade ako konkurenčná spoločnosť kontaktovala klienta žalobcu spol. JCL Logistics Benelux B.V. Ide o jedného z najdôležitejších klientov žalobcu, ktorý v sledovanom období od 1.1.2019 do 27.3.2020 objednal u žalobcu prepravy tovaru v celkovej hodnote 2.482.885,75 eur. Konkurenčná spol. JAREK TOPTRANS s.r.o. kontaktovala p. X. F., osobu pracujúcu v spol. JCL Logistics Benelux B.V., ktorá nie je uvádzaná na žiadnych internetových stránkach, verejných databázach medzinárodných prepráv tovaru (napr. TIMOCOM, resp. Trans.eu) ani sociálnych sieťach. O tohto klienta sa v rámci žalobcu starali A. P. a L. A.. Kontaktné údaje na p. X. F. boli uvedené v databáze žalobcu. Sám p. X. F. sa čudoval, že odkiaľ má spol. JAREK TOPTRANS s.r.o. na jeho osobu kontakt. Dlhoročný klient žalobcu spol. Team For Logistics B.V. dal žalobcovi na vedomie, že bol kontaktovaný inou konkurenčnou spoločnosťou (žalovaný v 1. rade) z rovnakého regiónu ako je žalobca. Spol. Team For Logistics B.V. pri svojej činnosti nevyužíva ani jednu z verejných databáz medzinárodných prepráv tovaru (napr. TIMOCOM, resp. Trans.eu). Pán V. V. A. z vedenia spol. Team For Logistics B.V. bol priamo kontaktovaný žalovaným v 1. rade, tzn. že žalovaný v 1. rade mal vedomosť o spol. Team For Logistics B.V. z databázy klientov žalobcu. Spol. Team For Logistics B.V. v sledovanom období od 9.9.2019 do 27.3.2020 objednala u žalobcu prepravu tovaru v celkovej hodnote 108.285,00 eur. Ďalší klient žalobcu spol. ARTHUR WELTER TRANSPORTS Sarl upovedomil žalobcu, že bol kontaktovaný F. U. zo spol. žalovaného v 1. rade s ponukou na zabezpečovanie prepráv tovaru. Spol. ARTHUR WELTER TRANSPORTS Sarl v sledovanom období od 1.1.2019 do 27.3.2020 objednala u žalobcu prepravu tovaru v celkovej hodnote 114.500,00 eur. Žalobca kontaktoval svojho dlhoročného klienta spol. Rotra Forwarding B.V. s tým, že bude pravdepodobne kontaktovaný konkurenčnou spoločnosťou žalovaného v 1. rade. Odpoveď spol. Rotra Forwarding B.V. bola, že už boli kontaktovaní žalovaným v 1. rade s ponukou na zabezpečovanie prepráv tovaru. Žalobca kontaktoval svojho dlhoročného klienta spol. Kuehne + Nagel NV s otázkou, či ho kontaktovala konkurenčná spol. žalovaného v 1. rade. Odpoveď p. X. V. zo spol. Kuehne + Nagel NV, bola jednoznačná, že ho žalovaný v 1. rade kontaktuje skoro každý deň, či nemá pre nich nejaké zásielky. Klient žalobcu spol. Hagens Fjerde A/S komunikoval s žalobcom ohľadne prepravy tovaru, pričom pri jednaní o cene prepravy klient oznámil žalobcovi, že ak nenájdu kompromis, budú musieť požiadať žalovaného v 1. rade, ktorý sa už nejakú dobu snaží o spoluprácu s týmto klientom žalobcu.

8. Žalobca uviedol, že žalovaní sa snažia stiahnuť klientov žalobcu a zákazky žalobcu pre seba a využívajú pritom obchodné tajomstvo žalobcu, ktoré sa zaviazali nevyužívať po dobu 6 mesiacov po skončení pracovného pomeru u žalobcu. Všetci žalovaní sú si vedomí toho, že databáza údajov žalobcu je základ celého jeho podnikania a ide o informácie, ktorých prezradenie a zneužitie môže mať pre žalobcu významne negatívne následky z hľadiska straty obchodných kontaktov a zákaziek. Podnikanie žalobcu stojí výlučne na týchto klientoch, s ktorými žalobca obchoduje. Tvorba databáz, ktoré si vytváral žalobca je výsledkom dlhoročnej obchodnej aktivity žalobcu, nejde o informácie bežné, alebo verejne dostupné. To spôsobuje žalobcovi značné škody a môže to vytvoriť nebezpečný precedens aj pre ostatných zamestnancov žalobcu. Preto žalobca navrhol, aby súd nariadil navrhované neodkladné opatrenie. Žalobca poukázal, že žalovaní porušujú obchodné tajomstvo žalobcu v zmysle § 17 ods. 1

Obchodného zákonníka a § 51 ods. 1 Obchodného zákonníka a taktiež § 657 Obchodného zákonníka tým, že žalovaní oslovujú obchodných klientov žalobcu z databázy žalobcu, čím porušujú aj § 73 Autorského zákona. Žalovaní porušujú aj ustanovenie § 51 Obchodného zákonníka, ktorý upravuje nekalosúťažné konanie.

9. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení §§ 324, 325, 326, 329, 331, 332 C.s.p., ktoré upravujú nariadenie neodkladného opatrenia súdom. Ďalej vec posúdil podľa ustanovení §§ 17, 18, 19, 20 Obchodného zákonníka, ktoré upravujú obchodné tajomstvo, právnu ochranu obchodného tajomstva. Ďalej vec posúdil podľa ustanovenia §§ 41, 42, 44 Obchodného zákonníka, ktoré upravujú hospodársku súťaž a nekalosúťažné konanie, ďalej podľa ustanovenia §§ 53, 55a, 55b Obchodného zákonníka, ktoré upravujú ochranu pred nekalosúťažným konaním a ochranu obchodného mena.

10. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia, ktorým zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že žalobca, ktorý navrhuje neodkladné opatrenie musí osvedčiť skutkové okolnosti uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a musí uviesť potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení a to z toho dôvodu, že neodkladné opatrenie má neodkladný charakter. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca preukazoval tvrdený skutkový stav na základe predložených listín a to pracovných zmlúv uzatvorených so žalovanými v 2. až 10. rade vrátane ich dodatkov, potom dohôd o skončení pracovného pomeru a výpovedi, na základe ktorých skončil pracovný pomer žalovaných v 2. až 10. rade u žalobcu, ďalej podľa vnútropodnikového predpisu SM-01 žalobcu, ďalej písomné upozornenia pre žalovaných o povinnosti dodržiavať mlčanlivosť o obchodnom tajomstve žalobcu a ďalej e-mailovú dokumentáciu medzi jednotlivými obchodnými partnermi žalobcu, ktorí potvrdili, že ich kontaktovali žalovaní za účelom uskutočnenia nákladnej prepravy.

11. Súd prvej inštancie zistil z výpisu z obchodného registra, že žalobca je zapísaný v obchodnom registri od 6.6.2006 a predmetom jeho podnikania je sprostredkovanie dopravy, skladovanie, manipulácia s nákladom a zasielateľstvo. Od roku 2007 má v predmete činnosti aj medzinárodnú prepravu tovaru po ceste. Žalovaný v 1. rade podľa výpisu z obchodného registra vznikol dňa 9.11.2016. Žalovaný v 1. rade vykonáva taký istý predmet činnosti ako žalobca. Súd prvej inštancie zistil aj z pracovných zmlúv žalovaných v 2. až 10. rade, že boli v pracovnom pomere u žalobcu a tento pracovný pomer ukončili dohodami alebo výpoveďou. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáha ochrany pred nekalosúťažným konaním žalovaných v 1. až 10. rade a poukázal aj na ďalšie konanie, ktorým navrhoval nariadenie neodkladného opatrenia na Okresnom súde Košice I vedeného pod sp. zn. 26Cb/45/2020, ktoré bolo taktiež zamietnuté a vyhodnotené ako nedôvodný návrh. Súd prvej inštancie uviedol, že nepovažuje ani tento návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia ako preukázaný, pretože porušenia obchodného tajomstva sa môže dopustiť fyzická osoba, ktorá nie je podnikateľom, avšak musí ísť o porušenie obchodného tajomstva, ktoré musí byť takej povahy, ktorá súvisí s podnikom a tieto skutočnosti a údaje majú aspoň potenciálnu materiálnu, či nemateriálnu hodnotu, v príslušných obchodných kruhoch nie sú bežne dostupné a podnikateľ prejavuje vôľu tieto skutočnosti utajovať a zabezpečuje zodpovedným spôsobom ich utajenie. Pokiaľ by chýbala čo len jedna z týchto podmienok ochrany pred nekalou súťažou, nešlo by o obchodné tajomstvo. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca veľmi všeobecne vymedzil predmet svojho obchodného tajomstva uvedený v pracovných zmluvách a dodatkoch, ktoré uzatváral so žalovanými v 2. až 10. rade. Nie je jasne uvedené v návrhu, ktoré skutočnosti majú aspoň potenciálnu materiálnu alebo nemateriálnu hodnotu pre žalobcu a ktoré nie sú v príslušných obchodných kruhoch bežne dostupné aj s prihliadnutím na existenciu verejných databáz medzinárodných preprav tovaru. Súd prvej inštancie preto pri rozhodovaní vychádzal aj z toho, že e-mailová komunikácia medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou Kuehne + Nagel NV z februára 2021 a so spoločnosťou Hagens Fjrede A/S z októbra 2021, z ktorých nevyplývajú žiadne porušenia žalobcových práv, ale ani podnikateľská komunikácia v rámci hospodárskej súťaže a v rámci voľného vstupu na trh a rovnosti pravidiel správania sa na trhu pre všetkých účastníkov. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca nepreukázal ani to, v čom mali žalovaní v 1. až 10. rade na základe týchto e-mailov z roku 2021 porušiť obchodné tajomstvo žalobcu. Preto, ak žalobca a žalovaný v 1. rade vykonávajú podnikateľskú činnosť v hospodárskej súťaži na relevantnom obchodnom trhu, je zrejmé, že poznajú aj z verejných zdrojov obchodných partnerov ako svojich potenciálnych klientov a pracujú s ponukami na obchodnú spoluprácu s týmito klientmi. Súd prvej inštancie preto nevyhodnotil takéto konanie žalovaných ako porušenie obchodného tajomstva žalobcu.

12. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia skúmal, či tvrdený nárok vyplýva zo zákonných predpisov a zo skutkových okolností tvrdených žalobcom. Uviedol, že žalobca musí aspoň osvedčiť dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia, čo žalobca v konaní neosvedčil, taktiež žalobca musí osvedčiť primeranosť zásahu do práv dotknutých účastníkov vo vzťahu ku tvrdeným porušeným právam žalobcu. Súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ktoré by svojím dopadom znamenalo neprimerane tvrdý zásah do práv žalovaných a teda, musí byť preukázaná zásada primeranosti týchto vzájomných práv a povinnosti žalobcu a žalovaných. Pretože toto v konaní nebolo preukázané súd prvej inštancie preto zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia.

13. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 C.s.p., uviedol, že rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí a žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi nepriznal náhradu trov konania.

14. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote žalobca. Uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnemu skutkovému zisteniu, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Preto navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie tak, že vyhovie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu. Žalobca ďalej uviedol, že súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca dostatočne nepreukázal tvrdenia uvedené v návrhu a neosvedčil nevyhnutnú potrebu predbežnej úpravy pomerov medzi stranami sporu. S týmto záverom súdu sa žalobca nestotožňuje. Uviedol, že pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu, aspoň osvedčené. Neodkladným opatrením nie je prejednaný konečný výsledok sporu, avšak zaisťuje sa ním, aby konečné rozhodnutie mohlo mať vôbec reálny význam. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 54/2016 zo dňa 5.5.2016, v ktorom Najvyšší súd SR vyslovil právny názor, že predbežné opatrenie je inštitút uplatňovaný v procesných situáciách, v ktorých nemožno čakať na ukončenie konania vo veci samej, predstavuje procesne zabezpečovací prostriedok dočasného a provizórneho charakteru a samotný nárok nemusí byť preukázaný nepochybne. Žalobca uviedol, že súčasná rozhodovacia prax slovenských súdov zastáva názor v obdobných prípadoch poskytnúť ochranu žalobcovi tak, aby sa uplatnenie jeho nárokov nezmarilo. Ak by súd neodkladné opatrenie nenariadil, akékoľvek uplatnenie nároku žalobcu by bolo neisté a v blízkej budúcnosti aj zmarené a vznikla by tým žalobcovi škoda. Dôvodom pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia je práve potreba bezodkladne upraviť pomery strán sporu, pretože existuje dôvodná obava, že žalovaní budú naďalej zasahovať do obchodného tajomstva žalobcu a využívať databázu klientov žalobcu za účelom kontaktovania týchto klientov. Existuje reálna obava, že žalovaní budú pokračovať v nekalosúťažnom konaní, ktoré poškodzuje práva žalobcu. Žalobca preto je toho názoru, že v prejednávanej veci dostatočným spôsobom osvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi stranami sporu a je možné vyvodiť záver o opodstatnenosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca rešpektuje povinnosť súdu poskytnúť ochranu aj strane žalovaných, avšak je toho názoru, že nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia, nedôjde žiadnym spôsobom k nevyváženým zásahom do práv žalovaných, garantovaných Ústavou Slovenskej republiky a ostatnými zákonmi, nad primeranú mieru. Predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sleduje len zámer predísť hroziacej ujme na právach a majetku žalobcu, ktorému naďalej hrozí neoprávneným konaním zo strany žalovaných.

15. Žalobca ďalej v odvolaní uviedol, že podľa § 17 ods. 1 Obchodného zákonníka pod definíciu obchodného tajomstva spadajú aj pripravované cenové ponuky, akcie na získanie zákazníkov, alebo kľúčových obchodných partnerov, analýza trhu, zoznamy obchodných partnerov, pre ktoré podnikateľ vykonáva svoje obchodné služby, ceny služieb a spôsob ich tvorby. Sám súd prvej inštancie uviedol, že na to, aby určité skutočnosti tvorili predmet obchodného tajomstva musia byť kumulatívne splnené tieto podmienky: a) musí ísť o skutočnosti obchodnej, výrobnéj či technickej povahy súvisiace s podnikom, b) tieto skutočnosti majú skutočnú alebo aspoň potenciálnu materiálnu či nemateriálnu hodnotu, c) v príslušných obchodných kruhoch nie sú bežne dostupné, d) podnikateľ prejavuje vôľu tieto skutočnosti utajovať, e) podnikateľ zodpovedajúcim spôsobom zabezpečuje ich utajenie. Žalobca uviedol, že sú splnené tieto body, pretože podľa písm. a) databáza klientov vrátane kontaktov, cien, zliav, objednávok a fakturácie podnikateľa sú jednoznačne skutočnosti obchodnej povahy, ktoré žalobca zhromažďoval niekoľko rokov, vytváral si stálu klientelu partnerov s ktorými dlhodobo obchoduje v rámci prepravy tovaru. Podľa písm. b) všetky žalobcom uvedené informácie považuje za svoje obchodné tajomstvo,

majú pre žalobcu skutočnú hodnotu a žalobca má záujem, aby sa o nich nedozvedel konkurent, napr. v záujme poskytnutia nižšej ceny. Podľa písm. c) údaje o konkrétnych cenách za prepravu tovaru o zľavách a o kontaktoch na klientoch, ktoré nie sú verejne dostupné na webových stránkach, či platformách o preprave tovaru, je nutné považovať za informácie, ktoré nie sú bežne dostupné v príslušných obchodných kruhoch. Databáza klientov obsahovala aj fakturačné údaje, ktoré obsahovali zľavy pre jednotlivých zákazníkov a taktiež sú v týchto databázach uvádzané trasy pre konkrétnych klientov a spôsob úhrady za vykonanú prepravu. Podľa písm. d) žalobca jednoznačne prejavil vôľu utajovať predmetné informácie, ktoré tvoria jeho obchodné tajomstvo a to tak, že písomne upozornil žalovaných na túto skutočnosť a vyzval ich aby upustili od nekalosúťažného konania. Žalovaní v 2. až 10. rade boli na to upozornení dokonca priamo v pracovnej zmluve a to v čl. IV.5. „pracovník je povinný zachovávať obchodné tajomstvo o všetkých obchodoch, s ktorými sa vo firme počas svojej práce priamo, či nepriamo stretne, je povinný zachovávať mlčanlivosť a nesmie tieto údaje oznamovať alebo sprístupniť tretím osobám a môže ich využívať len v rámci pracovnej činnosti pre zamestnávateľa“. Podľa písm. e) žalobca zabezpečil utajovanie informácií tvoriacich obchodné tajomstvo tým spôsobom, že žalovaným zabezpečil úvodné školenie, sprístupnil im interný systém On Road BNS, ktorý nie je dostupný všetkým zamestnancom žalobcu. Aj z judikatúry Najvyššieho súdu SR vyplýva, že obchodné kontakty ako dodávatelia, odberatelia, zákazníci, podnikateľské plány, obchodné zmluvy, spôsob financovania, výrobné a technické podklady, výrobné programy, technologické postupy, technické výkresy, receptúry, návody, technické podmienky, sú chránené zákonom za podmienok uvedených v § 17 Obchodného zákonníka a tvoria obchodné tajomstvo. Obchodným tajomstvom môžu byť aj pripravované cenové ponuky, akcie na získanie zákazníkov alebo kľúčových obchodných partnerov, analýza trhu, zoznamy obchodných partnerov, pre ktorých podnikateľ vykonáva svoje obchodné služby ako to vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/99/2010 zo dňa 31.3.2011. Žalobca uviedol, že ku všetkým takýmto informáciám mali žalovaní v 2. až 10. rade prístup a následne ich začali využívať u žalovaného v 1. rade ako svojho nového zamestnávateľa. Nie je preto možné dávať na ťarchu žalobcu to, že v pracovných zmluvách alebo v iných dokumentoch doslovne nešpecifikoval konkrétne jednotlivé skutočnosti tvoriace ich obchodné tajomstvo. Obchodné tajomstvo podľa citovanej judikatúry predstavuje aj všetky informácie uvedené žalobcom v návrhu na nariadenie predmetného neodkladného opatrenia. Preto nie je správny záver súdu prvej inštancie, že obchodné tajomstvo žalobcu nie je presne špecifikované a definované, pretože predmetom obchodného tajomstva sú práve zoznamy klientov a znalosť cenových ponúk žalobcu, ktoré sa dozvedeli žalovaní v 2. až 10. rade počas výkonu ich pracovnej činnosti u žalobcu.

16. Žalobca ďalej v odvolaní poukázal na to, že súd prvej inštancie uviedol, že je v poriadku to, že žalovaní oslovujú klientov žalobcu, aby prešli k žalovanému v 1. rade. Takéto akceptovanie praktík zo strany žalovaných súdom prvej inštancie je dôkazom nevyhnutnosti práva a neúnosných podmienok na podnikanie. Konanie žalovaných, ktoré porušujú práva žalobcu v jeho práve na obchodné tajomstvo a povinnosť uvedenú v pracovnej zmluve dodržiavať obchodné tajomstvo, je preto potrebné chrániť v zmysle § 17 ods. 1 Obchodného zákonníka. Databáza klientov žalobcu tvorí obchodné tajomstvo žalobcu a spĺňa všetky zákonné podmienky obchodného tajomstva. Žalobca nepovažuje za správny záver súdu prvej inštancie, že túto databázu klientov je možné získať aj z verejných zdrojov, pretože táto databáza nie je bežne dostupná. Žalovaní v 2. až 10. rade kontaktovali priamo žalobcu v e-mailovej komunikácii, títo klienti nie sú dostupní na webových stránkach, resp. internetových databázach medzinárodných preprav tovaru, ktoré zasielateľské spoločnosti využívajú na získanie obchodov. Preto je možné tieto kontakty považovať za obchodné tajomstvo žalobcu, ktoré nadobudol z predchádzajúcej spolupráce so svojimi klientmi. Žalovaní v 2. až 10. rade nie sú radovými zamestnancami, sú to osoby, ktoré tvorili management žalobcu. Je obtiažne dokazovať reálnu neexistenciu určitej skutočnosti, teda, že e-mailové kontakty klientov žalobcu, na ktoré žalovaní posielajú ponuku na spoluprácu na úkor žalobcu, nie sú verejne dostupné. Preto by mal súd použiť pri hodnotení dôkazov zásadu negatívnej dôkaznej teórie. Napriek tomu žalobca pripája pre osvedčenie neúspešné pokusy vyhľadať konkrétne adresy klientov prostredníctvom internetového vyhľadávača google, v ktorých nie sú títo klienti uvedení. Žalovaní týchto klientov kontaktovali priamo za účelom dlhodobej spolupráce na úkor žalobcu. Tým žalovaní porušili povinnosť mlčanlivosti, na ktorej sa zaviazali v pracovných zmluvách, čím naplnili znaky skutkovej podstaty nekalosúťažného konania podľa § 51 Obchodného zákonníka. Obchodné tajomstvo žalobcu bolo žalovaným v 2. až 10. rade sprístupnené na základe ich pracovnoprávného vzťahu k žalobcovi a žalovaní ho ďalej sprístupnili žalovanému v 1. rade ako svojmu novému zamestnávateľovi a využili ho v jeho prospech. Pre naplnenie skutkovej podstaty porušenia obchodného tajomstva nie je potrebné preukazovať účel konajúcej osoby, pre ktoré obchodné tajomstvo vyzradila ani odplatosť,

ani zavinenie, ani znalosť tohto protiprávneho konania. Žalobca je preto toho názoru, že dostatočným spôsobom osvedčil svoje ohrozené právo z tohto právneho vzťahu vo vzťahu k žalovaným a preto považuje návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za dostatočne osvedčený. Žalovaní v 2. až 10. rade odišli ku konkurenčnej spoločnosti, teda ku žalovanému v 1. rade, s ktorým uzatvorili pracovnoprávny vzťah a doslova „vykradli“ obchodné tajomstvo žalobcu a naďalej ho využívajú. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že vyhovie návrhu a nariadi navrhované neodkladné opatrenie.

17. Žalovaní v 1., 2., 3., 5. až 9. rade podali k odvolaniu žalobcu spoločné vyjadrenie (okrem žalovaných v 4. a 10. rade). Títo žalovaní v 1., 2., 3., 5. až 9. rade v spoločnom vyjadrení uviedli, že považujú návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za nedôvodný a za nedôvodné považujú aj odvolanie žalobcu, pretože neobsahuje žiadne skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod na zmenu napadnutého uznesenia. Uviedli, že žalovaný v 4. rade M. K. nie je od 28.2.2021 zamestnancom žalovaného v 1. rade a nemá s ním ani žiadne obchodné vzťahy. Žalovaný v 4. rade podniká v e-schope s elektronikou. Preto je návrh vo vzťahu k žalovanému v 4. rade zjavne neopodstatnený, pretože žalovaný v 4. rade nemal žiadnym spôsobom možnosť využiť nejakú databázu obchodných partnerov žalobcu, pretože v oblasti špedície nepôsobí. Ani žalovaný v 10. rade L. Q. tiež nie je zamestnancom žalovaného v 1. rade a nie je s ním v žiadnom obchodnom vzťahu a ani v žiadnej špedičnej spoločnosti. Ďalej žalovaní uviedli, že sa nevedia relevantne vyjadriť k dôkazom predložených žalobcom k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ohľadom žalobcom tvrdenej e-mailovej komunikácie. Žiadna táto e-mailová komunikácia nemôže byť spôsobilá prívodiť iné rozhodnutie. Ďalej žalovaní uviedli, že žalobca sa domáhal totožného neodkladného opatrenia už v roku 2020, konanie bolo vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26Cb/45/2020 a na odvolacom súde pod sp. zn. 4Cob/125/2020, kde bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Košice I uznesením zo dňa 6.11.2020, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože aj proti tomuto ďalšiemu návrhu žalobcu podal žalobca odvolanie. Išlo o totožný petit, avšak žalobca v ňom doplnil ešte ďalší petit v poradí 11., aby bolo žalovaným zakázané uzatvárať obchody s tretími subjektmi tam uvedenými, čo je už ale úplne vylúčené, pretože tým nepriamo obmedzuje aj tieto tretie subjekty, ktoré nie sú vôbec v tomto konaní stranami sporu a obmedzuje ich vo voľnom obchodovaní, napr. aj so žalovaným v 1. rade. Toto by znamenalo zásah do slobody hospodárskej súťaže a do slobody voľného povolania a práva na prácu. Žalobca teda podal v podstate totožný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia len ho „kozmeticky“ upravil. Žalovaní ďalej k odvolaniu žalobcu uviedli, že nedisponujú žiadnou databázou klientov žalobcu, ktorú žalobca spomína v návrhu aj v odvolaní a preto ju žalovaní ani nemôžu používať, ak ňou nedisponujú. Navyše považujú jednotlivé petity návrhu za neurčité. Uviedli, že akékoľvek kontaktovanie, či komunikácia subjektov zaradených v nejakej evidencii žalobcu, ktorý označuje svojou databázou, by podľa žalobcu malo byť považované za porušenie obchodného tajomstva a to bez ohľadu na to, či tieto subjekty sami kontaktovali žalovaného v 1. rade alebo, či reagovali na akúkoľvek ponuku žalovaného v 1. rade. Takýto navrhovaný petit návrhu by potom znamenal založenie výhradného distribútorstva žalobcu pre všetkých jeho obchodných partnerov, ktorých mal a má v databáze a tým by obmedzoval hospodársku súťaž a nakoniec aj tretie osoby ako účastníkov hospodárskej súťaže, lebo by nemohli obchodovať s nikým, okrem žalobcu.

18. Ďalej žalovaní v 1., 2., 3., 5. až 9. rade uviedli, že ak by súd akceptoval navrhovaný výrok neodkladného opatrenia, potom by tým obmedzoval žalovaných v 2. až 9. rade vo výkone ich zamestnania, pretože by si nemohli riadne plniť svoje pracovné úlohy u nového zamestnávateľa, ktorým nie je žalobca. Nesmeli by obchodovať ani komunikovať s účastníkmi hospodárskej súťaže len preto, že už s nimi raz, či viackrát obchodoval žalobca. Aj z toho dôvodu je petit neodkladného opatrenia neurčitý, všeobecný a vo svojej podstate protiprávny. Ďalej žalovaný v 1. rade uviedol, že konanie žalobcu považuje za nekalú obchodnú prax keď žalobca zastrešuje zamestnancov žalovaného v 1. rade rôznymi listami a aj týmto návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, aby ich obmedzoval v ich zamestnaní a obmedzuje ich aj v tom, aby sa mohli živiť prácou, ktorú vedia robiť a to celé len preto, že odišli pracovať ku konkurencii. Žalovaný v 1. rade uviedol, že je etablovanou obchodnou spoločnosťou a nechýľuje sa ku nekalosúťažnému konaniu ako sa to snaží vykresliť žalobca.

19. Ďalej títo žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že konkurenčná doložka uvedená v pracovnej zmluve vo vzťahu k žalovaným v 2. až 9. rade je neplatná, pretože ak zamestnávateľ dohodne konkurenčnú doložku, teda zákaz pracovať, či podnikáť po dobu 6 mesiacov po skončení pracovného pomeru so žalobcom v oblasti špedície, zasielateľstva a dopravy, je zamestnávateľ podľa § 83a ods.

4 Zákonníka práce povinný poskytnúť zamestnancom primeranú peňažnú náhradu, najmenej v sume 50 % priemerného mesačného zárobku zamestnanca za každý mesiac plnenia takéhoto záväzku z konkurenčnej doložky. Takýto záväzok musí byť podľa § 83a ods. 8 Zákonníka práce súčasťou pracovnej zmluvy, inak je neplatný. Žalovaní uviedli, že považujú preto konanie žalobcu za neseriózne praktiky, ak žalovaným v 2. až 9. rade v pracovnej zmluve zakotvil neplatnú konkurenčnú doložku bez povinnosti náhrady na zárobku, žiadnu takúto náhradu im nevyplatil a ešte zamestnancov takouto neplatnou konkurenčnou doložkou zastrahuje.

20. Ďalej žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že absentuje osvedčenie žalobcu, že sa jedná o jeho obchodné tajomstvo. Ide o domnelé obchodné tajomstvo žalobcu a preto sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že obchodné tajomstvo žalobcu bolo v pracovných zmluvách vymedzené veľmi všeobecne, nekonkrétne. Žalobca k návrhu doložil iba nejakú e-mailovú komunikáciu, z ktorej vyplýva len to, že niektorí z jeho obchodných partnerov mali byť oslovení žalovaným v 1. rade aj to len všeobecne tak, že sa všeobecne prezentovala spoločnosť žalovaného v 1. rade u týchto obchodných partnerov ako obchodná spoločnosť v oblasti nákladnej dopravy v systéme TIMOCOM - burza nákladov a voľných vozidiel celoeurópska zadávacía platforma na prepravu zákazky, www.trans.eu. Žalovaní týmto chceli poukázať na to, že v zásade každý zo zamestnancov má aktívne vyhľadávať prepravy a oslovovať bežne denne asi 20 potenciálnych obchodných partnerov a to všetkých, ktorí ponúkajú, či žiadajú prepravu na trhu prepráv. Dennodenne je takýchto dohodnutých obchodov rôznych parametrov veľké množstvo. Preto má žalobca mylnú predstavu, že ak s nejakým subjektom obchoduje, či obchodoval v minulosti, že už s ním nemôže obchodovať nikto iný, najmä nie žalovaný v 1. rade. Takáto predstava žalobcu nemá oporu v žiadnom právnom predpise. Ďalej sa žalovaní vyjadrili k spoločnosti LOGWISE B.V., na ktorú poukázal žalobca v odvolaní. Žalovaní uviedli, že s touto spoločnosťou žalovaný v 1. rade neuskutočnil žiadnu prepravu, ani si od nej nepýtal vykonanie žiadnej prepravy. Taktiež vo vzťahu k ďalším spoločnostiam JCL Logisics Benelux B.V., ani s touto spoločnosťou nebola uskutočnená zo strany žalovaného v 1. rade žiadna preprava, vo vzťahu k spoločnosti Team For Logistics B.V., ani s touto spoločnosťou nebola uskutočnená žiadna preprava, taktiež ani so spoločnosťou ARTHUR WELTER TRANSPORTS Sàrl. Navyše tieto spoločnosti sú uvedené verejne na internete a v databázach a v burzách na internetových stránkach. Spoločnosť Rotra forwarding B.V., aj kontakty na túto spoločnosť boli verejne dostupné na databázach TIMOCOM. Navyše žalovaní uviedli, že na žalobcom predložené e-mailové správy nemožno prihliadať, pretože nie sú v slovenskom jazyku ani v slovenskom preklade. Žalovaní popierajú opodstatnenosť návrhu žalobcu a jeho tvrdenia v návrhu aj v odvolaní a navrhujú, aby odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu a zaviazal žalobcu k náhrade trov konania.

21. Žalovaný v 10. rade, L. Q. podal samostatné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu. Uviedol v ňom, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, považuje ho za správne a v súlade so zisteným skutkovým stavom. Uviedol, že žalovaný v 10. rade nie je zamestnancom žalovaného v 1. rade, nemá s touto spoločnosťou žiadne obchodné ani iné vzťahy, ktoré by súviseli so špedičnou alebo inou činnosťou, pretože je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, čo dokladuje predvolaním na výberové konanie uchádzača o zamestnanie. Z toho vyplýva, že žalovaný nemá k dispozícii žiadnu databázu žalobcu a preto ju nemôže ani nijakým spôsobom využívať. Žalovaný v 10. rade sa nedopúšťa žiadnej nekalej súťaže ako to tvrdí žalobca a nedopúšťal sa jej ani v minulosti. Žalobca ani žiadne konkrétne skutkové tvrdenia vo vzťahu k žalovanému v 10. rade neuvádza. Teda žalobca neosvedčil návrh vo vzťahu k žalovanému v 10. rade a neuviedol čoho by sa chcel vo vzťahu k žalovanému v 10. rade domáhať vo veci samej. Preto žalovaný v 10. rade považuje návrh žalobcu za nejaké zastrušovanie alebo určitú formu pomsty za to, že ukončil pracovný pomer u žalobcu. Žalobca sa takto snaží zabrániť žalovanému v 10. rade zamestnať sa do budúcnosti v oblasti dopravy, špedície, koná tak ako by žalobcovi žalovaný v 10. rade vlastnícky patril len preto, že niekedy pracoval u žalobcu. Vo vzťahu ku konkurenčnej doložke v pracovnej zmluve, žalovaný v 10. rade uviedol, že žalobca závažným spôsobom porušil Zákonník práce, ak v konkurenčnej doložke nedohodol aj 50 % náhradu priemerného mesačného zárobku za žalobcu po dobu trvania tejto konkurenčnej doložky. Preto, ak takto žalobca nepostupoval, je konkurenčná doložka neplatná. K samotnému tvrdenému obchodnému tajomstvu žalobcu žalovaný v 10. rade uviedol, že obchodné tajomstvo je v návrhu aj v odvolaní vymedzené veľmi všeobecne a e-mailové adresy a telefónne čísla ako aj samotné osoby, ktoré údajne žalobca utajuje, nemôžu predstavovať obchodné tajomstvo. Žalovaný v 10. rade však takéto e-mailové adresy ani telefónne čísla nevyužíva, nezneužíva, preto žalobcovi nemôže nijako škodiť ani ho ohrozovať. Preto navrhol, aby odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie voči žalovanému v 10. rade v plnom rozsahu.

22. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“). Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

23. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalobcu a k podstatným tvrdeniam strán sporu v tomto odvolacom konaní, odvolací súd udáva:

24. Odvolací súd ako prvoradé skôr než prejednal odvolanie žalobcu skúmal, či sú splnené procesné podmienky pre toto konanie a teda, či nie je prekážka právoplatne rozhodnutej veci, na ktoré poukázali žalovaní v 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu a to konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26Cb/45/2020. V tomto konaní bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 20. augusta 2020 č.k. 26Cb/45/2020-147 tak, že súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol v celom rozsahu. O odvolaní žalobcu proti tomuto uzneseniu Okresného súdu Košice I rozhodol Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd uznesením č.k. 4Cob/125/2020-223 zo dňa 6. novembra 2020 tak, že potvrdil toto uznesenie Okresného súdu Košice I v napadnutom I. a II. výroku.

25. Odvolací súd zistil v tomto konaní 4Cob/125/2020, že predmetom konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26Cb/45/2020 bol návrh žalobcu ERFOLG s.r.o., Kráľovský Chlmec proti všetkým žalovaným v 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. rade, okrem žalovaného v 10. rade - L. Q.. V tomto konaní žalobca sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovaným uložil povinnosť ukončiť užívanie databázy obchodných partnerov žalobcu ako obchodného tajomstva žalobcu a zároveň zakázal im kontaktovať, oslovovať alebo inak používať údaje z databázy obchodných partnerov žalobcu.

26. V tomto konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 30Cb/90/2021 je predmetom konania voči žalovaným v 1. až 10. rade, teda voči tým istým ako v konaní sp. zn. 26Cb/45/2020, okrem žalovaného v 10. rade uloženie tých istých povinností a to povinnosti ukončiť užívanie databázy obchodných partnerov žalobcu ako obchodného tajomstva žalobcu a zároveň zakázať kontaktovať, oslovovať alebo inak používať údaje z databázy obchodných partnerov žalobcu. Ide teda čiastočne o totožný predmet sporu, avšak v tomto konaní 30Cb/90/2021 žalobca požaduje aj uloženie ďalších povinností žalovaných a to zdržať sa uzatvárania obchodnoprávných vzťahov, zmlúv a obchodov, ktorých predmetom je preprava tovaru s obchodnými partnermi žalobcu: Logwise Transport B.V., Shannonweg 15, 3197Lg Botlek Rotterdam, Holandsko, - JCL Logistics Benelux B.V., Everdenberg 14, 4902 TT, Oosterhout, Holandsko, - Team For Logistics B.V., Lireweg 114, 2153 PH Nieuw Vennepe, Holandsko, - ARTHUR WELTER TRANSPORTS Sarl, 9 rue Nicolas Brosius, SA Am Bann · L-3372 Leudelange, Luxembursko, - Rotra Forwarding B.V., Verhuellweg 5, 6984 AA Doesburg, Holandsko, - Kuehne + Nagel NV, Mechelsesteenweg 4, 1910, Kampenhout, Holandsko, - Hagens Fjerde A/S, Hagensvej 13, 9530 Storving, Dánsko. Z uvedeného vyplýva, že nejde o totožný predmet konania v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I sp. zn. 30Cb/90/2021 a v konaní vedenom pod sp. zn. 26Cb/45/2020, lebo aj keď ide o toho istého žalobcu, o tých istých 9. žalovaných, okrem žalovaného v 10. rade, avšak ide o ďalšie povinnosti, ktoré súd má v tomto konaní uložiť žalovaným, o ktorých nebolo rozhodnuté v uznesení o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26Cb/45/2020 a následne v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 4Cob/125/2020. Preto odvolací súd prejednal toto odvolanie žalobcu vedené pod sp. zn. 4Cob/20/2022.

27. Žalobca v tomto konaní navrhovaným neodkladným opatrením žiadal o ochranu pred konaním žalovaných, ktoré podľa názoru žalobcu napíňajú znaky skutkovej podstaty nekalej súťaže podľa § 44 Obchodného zákonníka a ďalej ochranu pred ohrozením obchodného tajomstva v zmysle § 55b Obchodného zákonníka.

28. Nekalou súťažou podľa § 44 Obchodného zákonníka je konanie v hospodárskej súťaži, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom vo forme klamlivej reklamy, klamlivého označenia tovaru a služieb, vyvolávania nebezpečenstva zámeny, parazitovania na povesti podniku, výrobkov, alebo služieb, iného súťažiteľa, podplácanie, zľahčovanie, porušovanie obchodného tajomstva a ohrozovanie zdravia spotrebiteľov a životného prostredia. Aby išlo o nekalú súťaž musia byť súčasne splnené 3 základné znaky generálnej klauzuly nekalej súťaže, teda musí sa jednať o konanie v hospodárskej súťaži, konanie v rozpore s dobrými mravmi a spôsobilosť privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom a musí ísť o ujmu hroziacu alebo už existujúcu.

29. Obchodným tajomstvom podľa § 17 Obchodného zákonníka sú práva patriace k podniku, obchodnej, výrobnej alebo technickej povahy a majú aspoň potenciálnu materiálnu alebo nemateriálnu hodnotu a nie sú dostupné bežne v príslušných obchodných kruhoch, majú byť utajené a majiteľ obchodného tajomstva zodpovedajúcim spôsobom ich utajenie zabezpečuje.

30. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukazoval na konkurenčnú doložku, ktorá bola dojednaná v pracovných zmluvách žalovaných v 2. až 10. rade. Odvolací súd zhodne s tvrdeniami žalovaných vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu a so závermi súdu prvej inštancie poukazuje na to, že táto konkurenčná doložka nebola platne dohodnutá, pretože v zmysle § 83a ods. 7 Zákonníka práce nebola pre žalovaných v 2. až 10. rade za túto konkurenčnú doložku dohodnutá primeraná peňažná náhrada.

31. Žalobca nekalosúťažné konanie žalovaných v 2. až 10. rade vidí v tom, že toto obchodné tajomstvo, ktoré žalovaní získali v pracovnom pomere u žalobcu následne nedôvodne využívajú u žalovaného v 1. rade ako ich nového zamestnávateľa. Porušili tým povinnosť mlčanlivosti podľa konkurenčnej doložky. Odvolací súd však udáva, že ak konkurenčná doložka pre rozpor s ustanovením § 83a ods. 7 Zákonníka práce nebola platne dohodnutá, neboli žalovaní v 2. až 10. rade povinní zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, ktoré sa dozvedeli u žalobcu ako svojho zamestnávateľa potom ako sa zamestnali u žalovaného v 1. rade. Ak by žalovaní v 2. až 10. rade ako pracovníci, ktorí získali skúsenosti ako administratívni pracovníci v cestnej, nákladnej doprave tuzemskej a zahraničnej a v špedičných službách, nemohli tieto skúsenosti využívať ako odborní pracovníci v tejto oblasti u ďalšieho svojho zamestnávateľa, bolo by to zasahovanie do slobody zamestnania fyzickej osoby v pracovnom pomere u zamestnávateľa, ktorý má obdobný predmet činnosti ako ich pôvodný zamestnávateľ. Znamená to, že by nemohli využiť svoje pracovné skúsenosti u iného zamestnávateľa s tým istým predmetom činnosti, čo nespadá pod pojem obchodné tajomstvo. Využitie pracovných skúsenosti v určitom odvetví činnosti nemôže znamenať, že by sa v tom istom odvetví činnosti zamestnanec nemohol zamestnať u iného zamestnávateľa. Ak však získa zamestnanec určité obchodné tajomstvo, toto obchodné tajomstvo musí byť náležite chránené tak, aby neutrpela ani jedna ani druhá zmluvná strana a teda, aby takýto zamestnanec sa nezamestnal u zamestnávateľa s obdobným predmetom činnosti. Na to slúži tzv. konkurenčná doložka v zmysle § 83a Zákonníka práce a za dodržiavanie tejto konkurenčnej doložky patrí zamestnancovi zákonná primeraná peňažná náhrada. Toto medzi žalobcom a žalovanými v 2. až 10. rade dohodnuté nebolo. Preto nemožno považovať konanie žalovaných, ak sa zamestnali u zamestnávateľa s obdobným predmetom činnosti, teda u žalovaného v 1. rade ako nekalosúťažné konanie.

32. Odvolací súd ďalej zisťoval, či žalovaní v 2. až 10. rade porušili obchodné tajomstvo žalobcu a zisťoval čo tvorilo predmet tohto obchodného tajomstva a či spadá pod definíciu § 17 Obchodného zákonníka.

33. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne posúdil to, že žalobca neosvedčil, že by žalovaní v 2. až 10. rade porušili obchodné tajomstvo žalobcu vo vzťahu k databáze klientov žalobcu, s ktorými uzatváral zmluvy o preprave, keďže údaje o týchto obchodných partneroch a ich kontakty, na ktoré poukázal žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, sú dostupné na internetovej stránke, sú v ponuke na burze nákladov a voľných vozidiel uskutočňujúcich nákladnú prepravu. Z týchto verejných databáz čerpal aj žalobca a preto nie je dôvodné zakázať čerpať z týchto databáz žalovanému

v 1. rade ako jeho konkurentovi. Preto nie je možné tieto údaje týkajúce sa identifikácie kontaktov obchodných partnerov žalobcu považovať za obchodné tajomstvo žalobcu, ak sú uvedené vo verejnej databáze a netvorí iba databázu žalobcu. Takáto databáza prepravcov je známa v obchodných kruhoch podnikateľov, ktorí realizujú nákladnú prepravu a preto nemôže predstavovať obchodné tajomstvo. Žalobca neuviedol, ktorý z jeho obchodných partnerov nie je uvedený vo verejnej databáze obchodných partnerov a s ktorým obchoduje výlučne žalobca a s ktorým žalobca výslovne dohodol exkluzívnu zmluvu, ktorú by bolo potrebné chrániť pred inými súťažiteľmi v oblasti nákladnej prepravy. Pokiaľ ide o fakturáciu, ktorú žalobca realizoval vo vzťahu k týmto svojim obchodným partnerom, samotná fakturácia je verejne prístupná vo fakturačnom programe, ako to uviedol aj sám žalobca v návrhu. Žalobca má zriadené fakturačné oddelenie, ktoré pracovalo mimo pracovnej náplne žalovaných v 2. až 10. rade vykonávanej u žalobcu. Žalobca nepreukázal, že klienti žalobcu obchodujú výlučne iba so žalobcom a nemajú sami záujem obchodovať aj s inými prepravcami. Ak by súd zakázal žalovaným v 2. až 10. rade uzatvárať zmluvy s konkrétnymi obchodnými spoločnosťami uvedenými v petite návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, bolo by to obmedzovanie podnikania týchto ďalších obchodných spoločností. Ani z petitu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplýva aký uzatvorený okruh klientov mal žalobca, s ktorými by nemohli obchodovať aj ďalší prepravcovia. Len to, že s týmito klientmi obchoduje žalobca, neznamená, že s nimi nemôže obchodovať žalovaný v 1. rade alebo ďalší potenciálni záujemcovia vykonávajúci medzinárodnú a tuzemskú nákladnú prepravu.

34. Vo vzťahu ku žalovanému v 10. rade žalobca nepreukázal, že žalovaný v 10. rade sa zamestnal u žalovaného v 1. rade a teda, že by mal žalovaný v 10. rade po skončení pracovného pomeru u žalobcu vyzradiť obchodné tajomstvo žalobcu žalovanému v 1. rade, ak žalovaný v 10. rade u neho nebol v pracovnom pomere, ani v žiadnom obdobnom pomere.

35. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k všetkým žalovaným ako vecne správne. Taktiež potvrdil výrok uznesenia súdu prvej inštancie o nepriznaní náhrady trov konania žalobcovi, pretože nebol v konaní na súde prvej inštancie úspešný a žalovaným v konaní na súde prvej inštancie, ktorí boli úspešní, preukázateľné trovy prvoinštančného konania nevznikli.

36. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaným, ktorí podali vyjadrenie k odvolaniu žalobcu v odvolacom konaní, teda žalovaným v 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9. a 10. rade priznal proti žalobcovi náhradu trov tohto odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).